

de Beløb, som fremkommer ved Indkomster i Almindelighed. (*Finansministeren* [Brandes]: Det er meget større). Saa længe man ikke kender de Beløb, hvorom det drejer sig, er det umuligt selv for en Finansminister at afgøre, hvad der er det største, og hvad der er det mindste, men skal vi endelig gaa ind paa den Tankegang, at Loven vil give meget mere end 8 Mill. Kr., burde den ærede Ordfører i sin Opstilling af, hvad de direkte Skatte love vil give, ogsaa have formindsket disse Tal med et Tal svarende til det, han mener, der vil tabes paa denne Konto. Det gjorde imidlertid den ærede Ordfører ikke, for da passede det nemlig ikke rigtigt, om jeg saa maa sige, i hans politiske Kram; da drejede det sig nemlig om at bevise, hvad for saa vidt til en vis Grad er rigtigt, at ved de Ændringer, som Lovforslaget vil undergaa, naar Flertallets Ændringsforslag vedtages, vil de indirekte Skatter formindskes forholdsvis mindre end de direkte, men til det Formaal passede det altsaa ikke at regne med det Beløb, som vilde afgaa paa denne Konto.

Givet er det jo imidlertid, at dette, at § 7 forsvinder, vil medføre en vis Mindreindtægt, og som Følge deraf er der af den højtærede Finansminister stillet Forslag om at forhøje Satserne, som findes i Afdeling A. og Afdeling B. Satserne er nu meget høje, efter det konservative Folkepartis Opfattelse betænkelig høje, men da Loven kun skal gælde for et Aar og forhaabentlig ikke vil komme igen, kan det konservative Folkeparti gaa med til at stemme for Afdeling A. Med Hensyn til Afdeling B., som vedrører Skatten paa Aktieselskabers Formue, stiller Sagen sig noget anderledes, idet Partiet her ikke vil kunne stemme for Forslaget, medmindre Mindretallets Ændringsforslag vedrørende Beskatning af Brugsforeningers og Andelselskabers Formue medtages. Ved Lovforslagets første Behandling udtalte jeg mit Partis store Betænkeligheder ved at gaa med til Princippet: Beskatning af Aktieselskabers Formue. At man ved en saadan Beskatning gaar over til en Dobbeltskatning, er sikkert alle enige om.

Ved første Behandling fremsatte jeg yderligere den Indvending, at det vilde blive vanskeligt at konstatere, hvad der var et Selskabs Formue, og der har ogsaa i Udvalget fundet en hel Del Diskussion Sted, ligesom der har været Samraad med den højtærede Finansminister om dette Spørgsmaal. Udvalget begyndte med at

rette en skriftlig Henvendelse til Finansministeriet og fik paa denne et Svar, som gaar ud paa, at et Selskabs Formue praktisk talt skulde betragtes som værende Aktiekapital plus Reservefond plus overførte Beløb. Udvalget er imidlertid kommet til et helt andet Resultat, og heldigvis er det det Resultat, Udvalget er kommet til, som vil blive det afgørende. Udvalget er nemlig kommet til det Resultat, at som Formue skal betragtes Reservefond plus overført Beløb, man har altsaa pure strøget Aktiekapitalen, idet man betragter Aktiekapitalens Beløb som en Gældspost, hvad den ogsaa er.

Nu vil man sige, at til Gengæld medtager vi nu skjulte Reserver; men det kan man ikke med Rette sige, for det skulde og burde man i og for sig ogsaa gøre i det andet Tilfælde. Skal man have en saadan Lov, maa det dog være Hensigten at gennemføre den med Retfærdighed og ikke at lade visse Selskaber slippe forholdsvis billigere end andre ud fra det udelukkende praktiske Synspunkt, at det er vanskeligt at finde de skjulte Reserver. Følgen af den Fortolkning med Hensyn til, hvad man skal forstaa ved et Aktieselskabs Formue, som nu efter Udvalgets Opfattelse bliver den gældende, vil være den, at et nystiftet Selskab ikke kan betragtes som havende nogen som helst Formue. Formueskatten — og man maa jo befrygte, at den paa et senere Tidspunkt kommer i en eller anden Form — kan dog altsaa med denne Definition af Formue ikke nu virke afskrækkende med Hensyn til at danne Aktieselskaber, idet Skatten først bliver effektiv, naar der virkelig er fremkommet Fortjeneste, thi det er jo af Fortjenesten, Reservefonden maa dannes. I øvrigt vil et nyt Selskab ogsaa have i sin Haand at undlade at faa nogen Reservefond. Nu ved jeg nok, at det fra Folketingets Talerstol ikke een, men mange Gange og ikke mindst i Krigens Begyndelse er sagt, at Selskaberne maatte ikke udbetale for stort Udbytte, de skulde netop søge at konsolidere sig, idet dette vilde være til Held for hele Landet. Det forekommer mig lidt mærkeligt, at man nu vil belønne dem, som mulig har fulgt dette vise Raad, ved netop at lægge en Skat paa disse Reserver, men det er vel ikke første Gang, at Politikeres tidligere Udtalelser har en sørgelig ringe Forbindelse med, hvad de senere gør.

De finansielle Resultater af Lovforslagene, saaledes som de sikkert vil blive